

2806 a

Ministerul Finanțelor Publice
Cabinet Ministru

romania2019.eu
Președinția României la Consiliul Uniunii Europene

B-dul. Libertății nr. 16 sector 5,
cod 050706, București
Tel: +4021 319 96 93
Fax: +4021 319 97 14

Nr. 61153-4/23.07.2019

Nr. 74.6.A/M.R.P.
Data: 29.07.2019

Doamnei Nicoleta-Ramona DINU
Senator, Parlamentul României - Senat

564356/30.07

Adresa: Calea 13 Septembrie nr. 1-3
Sector 5
București, România

Stimată doamnă Senator,

Referitor la **interpelarea dumneavoastră, formulată în ședința Senatului din data de 24.06.2019, având ca obiect "Solicitare clarificări cu privire la recuperarea de către stat a prejudiciului cauzat prin infracțiuni de corupție"**, potrivit sferei de competență a Ministerului Finanțelor Publice, vă comunicăm următoarele:

Conform Codului civil, răspunderea delictuală este reglementată de art. 1349, care stipulează la alin.(1) că „Orice persoană are îndatorirea să respecte regulile de conduită pe care legea sau obiceiul locului le impune și să nu aducă atingere, prin acțiunile ori inacțiunile sale, drepturilor sau intereselor legitime ale altor persoane”, iar alin.(2) al aceluiași articol prevede că „Cel care, având discernământ, încalcă această îndatorire răspunde de toate prejudiciile cauzate, fiind obligat să le repare integral”.

Totodată, din economia dispozițiilor art. 1357 din Codul civil reiese că cel care cauzează altuia un prejudiciu printr-o faptă ilicită, săvârșită cu vinovăție, este obligat să îl repare, autorul prejudiciului urmând a răspunde chiar și pentru cea mai ușoară culpă.

Răspunderea civilă este o formă a răspunderii juridice, care constă într-un raport juridic obligațional, conform căruia o persoană are datoria de a repara prejudiciul cauzat alteia prin fapta sa sau de care este ținută răspunzătoare prin dispozițiile legale.

Răspunderea civilă delictuală se concretizează într-o obligație de reparare a unui prejudiciu cauzat printr-o faptă ilicită. Fapta ilicită declanșează o răspundere civilă delictuală, care îl constituie obligația civilă de reparare a prejudiciului cauzat.

Din analiza textelor art.1349, art.1357 și următoarele din Codul civil, rezultă că pentru angajarea răspunderii civile delictuale se cer întrunite cumulativ următoarele condiții: existența unui prejudiciu, existența unei fapte ilicite, existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, existența vinovăției celui care a cauzat prejudiciul, constând în intenția, neglijența sau imprudența cu care a acționat.

Totodată, prin răspunsul comunicat anterior, am precizat că nu sunt îndeplinite premisele pentru a efectua vreun demers care să aibă în vedere *"sanționarea unei persoane vinovate pentru neîndeplinirea demersurilor de reparare a prejudiciului efectiv"*, întrucât întrebarea viza o ipoteza și anume aceea a unei eventuale prescrieri a dreptului la acțiune în ceea ce privește beneficiul nerealizat ori, în astfel de condiții, nu se poate declanșa o cercetare pentru atragerea răspunderii bazate pe o simplă ipoteză.

Pe de altă parte, în răspunsul comunicat anterior, s-a menționat că, ipotetic vorbind, beneficiul nerealizat care ar fi putut fi/care poate fi pretins de persoana îndreptățită, este reprezentat de fructele civile-chirii sau taxa de concesiuni - pentru suprafețele de teren care erau incluse în domeniul public al statului. S-a precizat ipotetic, întrucât, pe de o parte acestea nu erau identificate în mod cert, iar pe de altă parte nu toate bunurile din domeniul public al statului pot fi închiriate sau concesionate.

Un eventual prejudiciu reprezentat de beneficiul nerealizat nu putea fi solicitat de Ministerul Finanțelor Publice, întrucât, pe de o parte nu desfășoară o activitate economică, iar pe de altă parte, legiuitorul a prevăzut în mod expres, raportându-ne la speța de față, faptul că Administrația Națională „Apele Române” - Direcția Apelor Dobrogea Litoral are dreptul de a închiria plaja Mării Negre, proprietate publică a statului, aflată în administrarea acesteia și de a încasa veniturile aferente contractelor de închiriere (*Hotărârea Guvernului nr.241/2006 privind aprobarea închirierii plajei Mării Negre, proprietate publică a statului, aflată în administrarea Administrației Naționale "Apele Române" și Ordinul ministrului mediului și gospodăririi apelor nr.222/2006 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind organizarea și desfășurarea licitației publice pentru atribuirea contractelor de închiriere, a Contractului-cadru de închiriere a plajei Mării Negre și a Listei sectoarelor de plajă propuse spre închiriere, cu modificările ulterioare*).

În consecință, nu sunt îndeplinite condițiile legale pentru legitimarea procesuală și interesul legitim în a solicita un eventual prejudiciu derivat din beneficiul nerealizat de către Ministerul Finanțelor Publice, acesta fiind o componentă a drepturilor patrimoniale ale altei instituții.

De asemenea, menționăm că Ministerul Finanțelor Publice a solicitat prin adresa nr.318051/2019, Ministerului Apelor și Pădurilor, să analizeze în ce măsură bunurile identificate ca făcând parte din domeniul public al statului puteau fi închiriate/concesionate, iar în cazul în care acest fapt era posibil, să analizeze prin prisma competențelor și atribuțiilor care îi revin, posibilitatea solicitării la instanța de judecată a beneficiului nerealizat pentru imobilele în cauză.

Cu deosebită stimă,

p. VICEPRIM-MINISTRU, INTERIMAR,
MINISTRUL FINANTELOR PUBLICE
SECRETAR DE STAT

Attila GYÖRGY

